

Akkor tudok bármire is zenét írni, ha a szívemhez szól

A magyarországi Sárík Péter Trió idén májusban újból fölkerekedett és erdélyi, partiumi turnéra indult. Sárík Péter zongoraművész, zeneszerző és zenésztársai, Fonay Tibor nagybőgős és Gálfi Attila dobos nagy-nagy örömmel, lelkesedéssel járják a nagyvilágot, és viszik mindenfelé a szép és jó muzsikát, lett légyen az Bartók vagy Beethoven dzsesszesítve, netán *Jazzkivánságműsor* különféle népszerű dalokból összeállítva. Zenélnek keleten és nyugaton, Európában és Ázsiában vagy Amerikában. Kazahsztánban éppen úgy otthon érzik magukat, akár az erdélyi és partiumi településeken, a közönség mindenütt szeretettel fogadja a triót és zenéjét, bárhol játszanak. Nagyváradon is több ízben jártak már. **Sárík Péter** dzsesszzongoristával a váradi Moszkva Kávézóban találkoztunk és beszélgettünk koncert után.

Az X Bartók című Fonogram-díjas albumotoknak mindenfelé nagy sikere lett. Most az X 2 Bartók lemezt mutattátok be romániai turnétek során. Milyen szempontok szerint válogattad össze a második, dzsesszesített Bartók-album anyagát?

A szempontok minden feldolgozáslemezünk esetében hasonlóak: megtalálni

azokat a műveket, dalokat, amiknek jól állhat az, ha átdolgozzuk őket. Tehát kapnak valami olyan pluszt, amivel azokhoz is közelebb tudjuk vinni őket, akik esetleg sem Bartókot, sem klaszikus zenét nem hallgatnak, de netán egy klubban vagy fesztiválon megismerhetnek minket – és így Bartókot is. Mivel az első lemezen néhány úgymond nagy sláger, mint az *Allegro barbaro*, a *Bucsumi tánc* vagy a *Topogó* már szerepel, így kicsit nehezebb dolgunk volt a válogatásnál, de szerencsére van még bőven anyag a jövőre nézve is.

Eleve több albumot terveztetek, vagy a sors hozta így?

Amennyire visszaemlékszem, anno csak az első lemezre koncentráltunk. Aztán miután 2018-ban megjelent az *X Bartók*, hamar zajos sikere lett, mi is imádtuk játszani, és egyértelmű volt, hogy ez a projekt az addigi szakmai karrierünk csúcsa. Nem volt kérdés a folytatás.

A két Bartók X és A kékszakállú herceg vára után tervezed-e más Bartók-művek feldolgozását?

Majdnem biztos vagyok benne, hogy lesz majd új lemez, de addig is

Sári Pétert az ihleti meg, ami érzelmileg hat rá

épp most készül az *X Bartók* sorozat vonószenekarral kiegészített verziója. Ezt már a Beethoven-műsorral kipróbáltuk, és csodás lett a végeredmény, nekünk és a közönségnek is nagy élmény az eredetileg zongorára írt műveket vonósokkal hallani.

Miért tartottad fontosnak e művek dzsesszel való ötvözését?

Az elmúlt években 15 országban mutattuk be a Bartók-műsorunkat szerte a világban. Sokszor olyan koncerthelyszíneken, ahol szinte elképzelhetetlen, hogy Bartók-muzsika szóljon. Négy lemezen, több mint száz koncerten és jó néhány rádió- és tévéfelvételen vagyunk túl, sok tízezer ember hallotta már ezt az anyagot, rengeteg pozitív visszajelzést kaptunk arról, hogy abban a formában, ahogy mi játszunk Bartókot, az nagyon szerethető. Leginkább ezek a kommentek jelzik, hogy a dzsesszes feldolgozásokkal

valóban közelebb vittük a közönséghez Bartók zenéjét, aminek nagyon örülök.

Mit jelent számodra Bartók életútja, munkássága, művészete?

Bartók az egyik kedvenc zeneszerzőm, és nagyon szeretném, ha minél több ember őszintén megszeretné őt. Minden koncerten elmondom a közönségnek, hogy nincs azzal semmi baj, ha valaki elsőre-másodikra, akár harmadikra sem érzi magáénak ezt a zenét, hisz ez nem olyan gyorséttermi kaja, ami úgy van kitalálva, hogy mindenki rögtön szeresse. Bartók muzsikája inkább egy olyan ínycsésztés, amiből az első falatok talán furcsák, idegenek, szokatlanok az ízek, de aztán olyan ízvilágok, olyan aromák bújnak elő, amit a gyorsbüfében sosem fogsz megtalálni.

Áprilisban alkalmatok nyílt a kazah és kirgiz kultúrába is bepillantani,

bár ha jól tudom, Kazahsztánban már visszatérő vendégek voltatok. Hogyan fogadták e távoli országokban a Sárík Péter Triót? Milyennek látod az ottani kulturális és közösségi életet?

Kazahsztánban már harmadik alkalommal játszottunk. Lenyűgöző ország. A kazahok rokonoknak tartanak minket, és aki csak egyszer is ellátogat arra, rögtön érzi, hogy nem alaptalanul. Dobosunknak, Attilának már a neve miatt is nagy sikere volt. Az utóbbi időben sokat utaztunk keletre, és ezek a turnék nagyon tanulságosak voltak. Mi itt hajlamosak vagyunk azt gondolni, hogy a mi normáink, a mi szabályaink, a mi ízlésünk az egész világon ugyanazok. Hát nagyon nem. Nem mi vagyunk a világ közepe. Ráadásul a keletiek sokkal-sokkal többen vannak. Úgy érzem, amellet, hogy igenis büszkének kell lenni mindenre, amit Európa letett az asztalra az elmúlt évszázadokban, ugyanannyira szerénynek is. Óriási tévút lenézni vagy lebecsülni más népeket és kultúrákat. Sajnos ezt sokszor tapasztalom, főleg olyanoktól, akik lehet, hogy még sosem lépték át a saját országuk határát. Szóval az ottani kulturális és közösségi élet nagyon más, mint a miénk, de mind Kínában, mind Kazahsztánban vagy akár Szibériában hatalmas nyitottsággal, kíváncsisággal és legfőképp szeretettel fogadtak minket.

A mostani koncertkörutat Nagykárolyban kezdtétek, és Nagyváradon fejeztétek be. Hogyan sikerült a turné?

Most is, mint mindig, fantasztikus volt. Tudod, ide hazajárunk, és amikor egy zenekart ilyen szeretettel fogadnak,

mint ti minket, akkor az csodás érzés. Jó volt látni, hogy minden egyes helyszínen teltház vagy majdnem teltház előtt koncerteztünk, ami számomra nagyon fontos dolog. Mi tényleg a közönségnek játszunk, és ennek csak akkor van értelme, ha szerettek minket. Mivel jazz-zenekar vagyunk, így a nézettségünk nem hasonlítható össze egy népszerű popcsapattal, amelyiknek folyamatosan játsszák a számait a rádiók, ráadásul mindezt mi meg még azzal is tetézzük, hogy Bartókot játszunk. Ezeket összevetve nagyon nagy dolog, hogy ilyen sokan eljöttek a turné koncertjeire.

Szöllösi Mátyás verseire írtál zenét. Miként adódott e versek megzenésítésének ötlete? Mi inspirált leginkább a versekben? Hogyan „hallottad” meg e szövegekben a zenét?

Látod, ez is Erdéllyel kapcsolódik össze, mint annyi minden az életemben. Még 2022-ben Juhász Annával, Bereményi Gézával és Szöllösi Mátyással tartottunk Csíkban és Udvarhelyen irodalmi estet. Ezen a felejthetetlen utazáson határoztuk el, hogy alkotunk valamit közösen, de mostanáig kellett várni, hogy meg is szülessen. Nyolc dalt írtam, négyet konkrét versekre, négyet pedig az egész kötet és a fent említett út hangulatára. Ez utóbbiakhoz Mátyás választott a költeményeiből. Nagyon különleges az a helyzet, amikor két művészeti ág összekapcsolódik, vagy – mint ebben az esetben – az egyik a saját eszközeivel próbálja kifejezni azokat az érzelmeket, amiket a másik már előzőleg megjelenített. És itt el is hangzott a leglényegesebb szó: az érzélem. Akkor tudok bármire is zenét írni,

A Sárík Péter Trió: Gálfi Attila, Sárík Péter és Fonay Tibor

legyen az vers, színpadi mű vagy film, ha valamit megmozdít bennem, ha a szívemhez szól. Lehet valami bármilyen bölcs, emelkedett, értékes, ha érzelmi-
leg nem hat rám, akkor abból nem lesz zene. Az is fontos, hogy a szerzővel, a munkapartnerrel megértsük egymást. Mátyással azon a néhány erdélyi napon összebarátkoztunk, és mindemellett nagyon tiszteltem sokoldalú tehetségét, szeretem, hogy a versei, novellái nagyon erősek, karakteresek és mélyek. Nagy hatással vannak rám.

Szöllősi Mátyás verseinek megzenésítése mellett több más, új projekttel is foglalkozol. Mesélnél ezekről és a további tervekről?

Igen, idén emellett még két új anyaggal jelentkezünk. Napokkal ezelőtt készült el Illényi Katica és a Sárík Péter

Trió új közös produkciója, mely a *JazzClass* nevet viseli. Ebből nem nehéz kitalálni, hogy klasszikus zenei átiratokat játszunk, és nagyon remélem, hogy klasszul... Bartók-, Kodály-, Hubay-mellett többek között Bach-, Vivaldi-, Debussy- és Chopin-feldolgozások lesznek hallhatók tőlünk ebben a műsorban. A másik új lemezanyag pedig Szőke Nikolettával készül. Tíz éve jelent meg a *Jazzkivánságműsor* sorozatunk második CD-je, amin világlágereket játszottunk dzsesszesen. A sorozat utóbbi három lemezén kizárólag magyar dalok szerepeltek, amiket Falusi Mariann énekelt, és most visszatérünk a nemzetközi vizekre. Niki fantasztikus énekesnő, alig várom, hogy elkezdjük a közös munkát.

A Szakcsi Rádió nevezetű online dzsesszadó létrejötte után azt nyilatkoz-

tad: a jazzrádió elindulása számodra az év híre, hiszen a rendszerváltás után született nemzedék jó ideig egyáltalán nem találkozhatott a rádióban dzsesszmuzsikával. Egy ilyen jellegű rádiónak a műsorai milyen hatással lehetnek manapság a zenei életre?

Ez a rádió hatalmas lehetőség annak a rengeteg nagyon tehetséges, sokszor világszínvonalon játszó magyar jazz-zenésznek, akiket más rádiókban nagyon ritkán vagy soha nem hallhatott a közönség. Természetesen nemcsak magyar jazzt játszik a rádió, de arányában rajtunk van a hangsúly. A rádió megadja az esélyt a műfajjal csak most barátkozó hallgatónak

is, hogy kedvükre csipegessenek a különböző jazzmuzsikákból, napszaktól és földrajzi helytől függetlenül, hisz a rádió egész nap sugároz és online hallgatható bárhol, ahol van internet. Aki pedig már vérbeli dzsesszrajongó, az örömmel fogja tapasztalni, hogy az új lemezek bemutatása mellett mai és korabeli koncertfelvételeket is rendszeresen műsorára tűz a Szakcsi Rádió, így valóban minden dzsessz iránt érdeklődő megtalálhatja a neki tetsző zenét ezen az új csatornán.

Köszönöm szépen a beszélgetést.

Tóth Hajnal